

U s n e s e n í

Obvodní soud pro Prahu 3 rozhodl předsedou senátu Dr. Davidem Vláčilem ve věci žalobce (žalobkyně): **Telefónica O2 Czech Republic,a.s.**, se sídlem Za Brumlovkou 266/2, 140 22 Praha 4, IČ: 60193336

za účasti

zúčastněné osoby: **Czech On Line, a.s.**, se sídlem U nákladového nádraží 8, 130 00 Praha 3, IČ: 63080150

zastoupenému
(zastoupené): JUDr. Vítem Horáčkem, advokátem se sídlem Husova 5, 110 00 Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí Českého telekomunikačního úřadu ve věci uložení povinnosti k uzavření dodatku ke smlouvě o propojení (žaloba dle části páté o.s.ř.)

t a k t o :

I. Řízení **se zastavuje.**

II. Žalobkyně je povinna **zaplatit** zúčastněné osobě na náhradě nákladů tohoto řízení a řízení před Soudním dvorem Evropských společenství částku 64.984,97 Kč a to do tří dnů od právní moci tohoto usnesení k rukám dr. Víta Horáčka, advokáta.

III. Žalobkyni se po právní moci tohoto usnesení **vrací** soudní poplatek ve výši 1.000 Kč a to prostřednictvím účtárny Obvodního soudu pro Prahu 3.

O d ů v o d n ě n í

Žalobkyně podala dne 22. března 2005 ke zdejšímu soudu žalobu (podle části páté o.s.ř.) tvrdíc, že jejím prostřednictvím brojí účinkům dnes již pravomocného rozhodnutí orgánu správního, to je Českého telekomunikačního úřadu, který svým (v žalobě blíže označenými nalézacím a rozkladovým) rozhodnutím žalobkyni uložil, dovolává se ust. § 37 odst. 2 dříve platného zákona č. 151/2000 Sb., o telekomunikacích, povinnost uzavřít se zúčastněnou osobou dodatek ke smlouvě o propojení, kterážto smlouva byla /ovšem pro jiné, než nově požadované služby ADSL/ mezi žalobkyní a zúčastněnou osobou již dříve uzavřena.

Žalobu (podle části páté o.s.ř.) nelze ovšem věcně před (obecným) soudem projednat.

Kdykoliv v zahájeném již řízení zkoumá soud podmínky, za nichž může jednat (tzv. podmínky řízení) a při jejich nedostatku uzpůsobí další jeho průběh tomu, zda-li vzešlá překážka brání dalšímu pokračování v řízení či zda ji lze odčinit např. ve spolupráci s účastníkem řízení (§ 103 a § 104 odst. 1 o.s.ř.).

V dané věci jde tedy o posouzení otázky, zda-li jde o rozhodnutí správního orgánu (proti němuž fakticky žaloba míří) ve věci, která vyplývá z občansko-právního (obchodního) vztahu, jak má na zřeteli ust. § 244 a násl. o.s.ř., kdy jediné je dána pravomoc obecných soudů rozhodujících v občanském soudním řízení /tzv. pořad práva/, či nikoliv s čímž by se nutně pojil závěr o založení pravomoci soudů správních, zvláště pak jestliže zákonem č. 150/2002, jímž se vydává tzv. soudní řád správní (dále jen „s.ř.s.“) byla pro rozhodování o žalobách proti rozhodnutí orgánu veřejné správy stanovena věcná příslušnost specializovaných samosoudců /senátů/ krajských soudů činných ve věcech správních (srov. ust. § 1, 4a, 7 odst. 1 a 31 odst. 2 s.ř.s. a další). Jde nám tedy o to, je-li před soud žalobkyní pohnaná věc, o níž rozhodl v cestě správní Český telekomunikační úřad, věcí soukromého práva či jde u ní o ochranu tvrzeného subjektivní veřejného práva.

Pro úplnost třeba již úvodem zaznamenat, že od 1. 1. 2003 nabyl účinnosti soudní řád správní, který nově upravuje správní soudnictví, a s touto změnou souvisí také novelizace páté části občanského soudního řádu zákonem č. 151/2002 Sb. Správní soudy, tj. specializované senáty /samosoudci/ krajských soudů a Nejvyšší správní soud, jsou nyní koncipovány výlučně jako soudy veřejného práva tím, že je jim svěřeno výslovně poskytování ochrany veřejným subjektivním právům (§ 2 s. ř. s.), a ve svém procesním postupu se řídí samostatným zákonem. Rozhodování ve věcech soukromoprávních nyní náleží, jak ostatně vyloženo již výše, soudům, které postupují podle páté části občanského soudního řádu. Požadavek, aby věci soukromého práva, pokud o nich bylo rozhodnuto správním orgánem, byly podrobeny zvláštnímu procesu, vyplývá z čl. 6 odst. 1 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod (publikována pod č. 209/1992 Sb.), která je pro Českou republiku závazná. Věci „občanských práv a závazků“, o nichž bylo rozhodnuto správním orgánem, musí být projednány způsobem, který judikatura Evropského soudu pro lidská práva označila termínem „plná jurisdikce“. Tento pojem znamená, že soud posuzuje nejen zákonnost správního rozhodnutí, ale i skutkovou stránku věci. Součástí reformy správního soudnictví bylo proto i vyloučení (právě a jen) soukromoprávních věcí, o nichž rozhodl správní orgán, z pravomoci správních soudů s tím, že budou napříště projednávány v občanském soudním řízení.

Obvodní soud však nemohl ponechat bez povšimnutí, že v mezidobí se stabilizovala judikatura správních soudů, konkrétně Nejvyššího správního soudu, kdy nyní soudy v linii správního soudnictví samy osobují si obdobné (správní) žaloby projednat a o nich rozhodnout, to i konkrétně ve věci rozhodnutí o povinnosti uzavřít smlouvu o propojení sítí (dodatku k ní). Účastníci se odkazují na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 8. března 2006, spisové značky **3 As 48/2004**, kde tento soud *expressis verbis* k diskusi na dané téma uvedl: „Skutečnost, že rozhodnutí žalovaného vydané podle § 40 odst. 2 zákona o telekomunikacích nahrazuje určité ustanovení smlouvy, tedy institutu typického pro soukromé právo, není totiž v dané věci stěžejní. Tvrzení, že se následky vrchnostenského zásahu projeví v soukromoprávních vztazích a pouze proto má věc projednat obecný soud, je pro rozlišení soukromoprávní a veřejnoprávní povahy rozhodnutí správního orgánu zavádějící a dobře vyvratitelné právním argumentem *reductio ad absurdum*. Většina rozhodnutí správního orgánu více či méně zasahuje do nějakého soukromoprávního vztahu. Např. uložení pokuty za přestupek vzniká přestupci povinnost uhradit pokutu, což

nepochybně zasáhne do jeho majetkové sféry, a tedy do jeho vlastnického práva, jež je stěžejním institutem soukromého práva; absurdní by však bylo v této situaci tvrdit, že o žalobě proti takovému rozhodnutí má rozhodovat obecný soud podle části páté o. s. ř. a nikoliv soud rozhodnutí ve správním soudnictví. Na věc lze rovněž pohlédnout z toho pohledu, zda smlouva o propojení telekomunikačních sítí je smlouvou ve smyslu soukromoprávním. V řízení podle § 40 odst. 2 zákona o telekomunikacích nahradí žalovaný svým rozhodnutím nedostatek vůle smluvních stran ohledně uzavření dodatku ke smlouvě o propojení. Tím žalovaný (jímž je míněn Český telekomunikační úřad) omezí smluvní volnost stran rozhodnutím, jež je aktem z oblasti veřejné správy; již v procesu uzavírání smlouvy má i jiná významná oprávnění omezující vůli smluvních stran. Takový způsob zásahů správního orgánu do procesu uzavírání smluv či jejich dodatků není typický pro smlouvy soukromoprávní, neboť způsob ingerencí žalovaného do celého procesu uzavírání smluv podle zákona o telekomunikacích by byl v rovině soukromého práva jen stěží myslitelný. Rozhodnutí žalovaného v dané věci bylo aktem vrchnostenským, žalovaný a účastníci neměli v řízení rovné postavení. Proto nelze přisvědčit názoru, že se jedná o rozhodnutí v oblasti soukromého práva. Věc lze uzavřít tak, že ve správním soudnictví žalobou napadené rozhodnutí žalovaného vykazovalo převahu aspektů veřejnoprávních nežli soukromoprávních, a proto je k projednání a rozhodnutí věci dána pravomoc soudů rozhodujících ve správním soudnictví“, uvádí se v označeném rozsudku Nejvyššího správního soudu, který je vrcholným soudním orgánem ve věcech patřících do pravomoci soudů ve správním soudnictví.

Za nastalé situace a s plným respektem k vyslovenému právnímu názoru (který je standardně zastáván i obecnými soudy, viz za mnohé další např. usnesení Městského soudu v Praze jako soudu odvolacího ze dne 19. února 2007, č.j. 14 Co 46/2007 – 49), bylo by absurdní a neorganické, aby žaloby vycházející ze stejného či obdobného skutkového základu, jejichž prostřednictvím se brojí proti vrchnostenskému rozhodnutí Českého telekomunikačního úřadu byly projednávány nahodile (ba v některých sporech i paralelně) jak formou pořadu práva podle ust. § 244 o.s.ř. a násl. tak i ve správním soudnictví. Je jistě žádoucí a zákonem výslovně předvídáno, aby takové žaloby byly projednány v jediné linii soudnictví (v jejímž rámci se bude moci také ustálit judikatura), zde tedy před správními soudy, které – s ohledem na výše vyložené – svou věcnou příslušnost k projednání obdobných věcí nepopírají). V konkrétní věci pak za situace, kdy jde o tvrzené subjektivní veřejné právo žalobkyně, je věcně příslušným soud správní.

Zdejší soud, ačkoliv zaznamenal vývojové tendence judikatury správních soudů, na rozdíl od všech ostatních obdobných sporů dané řízení prozatím nezastavoval, když k návrhu stran předtím vyvolal řízení o předběžné otázce před Evropským soudním dvorem, když bylo žádoucí (i v zájmu účastníků samých), aby takové již započaté incidenční řízení bylo ukončeno a rozsudek vydaný ESD mohl být podkladem pro rozhodování správních soudů. Nyní však nutno rozhodnout i o nákladech

Podle ust. § 104b odst. 1 o.s.ř. platí, že náleží-li věc do věcné příslušnosti soudu, který rozhoduje podle zvláštního zákona věci správního soudnictví, soud /v občanském soudním řízení/ řízení zastaví. V usnesení o zastavení řízení musí být navrhovatel rovněž poučen o možnosti podat žalobu proti rozhodnutí správního orgánu ve správním soudnictví. Z ust. § 72 odst. 3 s.ř.s. se podává, že jestliže soud rozhodující v občanském soudním řízení zastavil řízení proto, že šlo o věc, v níž měla být podána žaloba proti rozhodnutí správního orgánu, může ten, kdo takovou žalobu podal, podat u věcně a místně příslušného soudu žalobu ve

správním soudnictví do jednoho měsíce od právní moci usnesení o zastavení řízení. V takovém případě platí, že žaloba byla podána dnem, kdy došla soudu rozhodujícímu v občanském soudním řízení. Zmeškání lhůty pro podání žaloby nelze prominout.

Je tedy zřejmé, že z ukázaných důvodů musel soud řízení v dané věci obligatorně zastavit neboť jeho dalšímu průběhu brání neodčinitelná překážka tkvící v nedostatku věcné příslušnosti zdejšího soudu, k ní pak soud hledí z úřední povinnosti i bez případné námitky některé ze stran sporu, jak se i stalo.

O vrácení soudního poplatku (v řízení o žalobě, kde obecné soudy nebyly nadány věcnou příslušností a nešlo tedy o poplatný úkon) rozhodl soud podle ust. § 10 popl. zák. č. 549/12991 Sb., v platném znění.

O nákladech řízení rozhodl soud podle ust. § 151 odst. 1 a 146 odst. 2 písm. věta první o.s.ř. Přísně vzato žalobkyně nese zavinění na zastavení řízení, přičemž v souladu se závaznými závěry rozsudku ESD ve věci účastníků C-64/06 (viz str. 180 spisu) bylo třeba v rámci náhrady nákladů vnitrostátního řízení rozhodnout i o nákladech zúčastněné osoby vzniklých v řízení před ESD (k tomu zdejší soud odkazuje i na čl. 87 až 92 Jednacího řádu ESD. Řízení v prvním stupni bylo zahájeno za účinnosti vyhlášky č. 484/2000 Sb. ve znění účinném do 31. 8. 2006, kdy byla v ust. § 11 stanovena paušální odměna za zastoupení advokátem ve výši 3.500,-- Kč, k tomu pak přistupovaly režijní paušály po 75,-- Kč (dle § 13 odst. 1 a 3 vyhl. č. 177/1996 Sb., ve znění účinném do téhož data) za převzetí zastoupení, sepsí vyjádření o žalobě, žádost o prodloužení lhůty, podání ve věci návrhu otázek pro ESD a intervence advokáta při jednání dne 16. 11. 2005 (přesáhlo dvě hodiny a honoruje se jako úkony dva) a 24. listopadu 2005. Po 1. 8. 2006 byl v řízení před zdejším soudem učiněn jeden úkon – vyúčtování nákladů řízení, za nějž náleží režijní paušál ve výši 300,-- Kč.

Pokud jde o řízení před ESD bylo zúčastněnou osobou podáno písemné vyjádření a dále bylo i ústně intervenováno před soudem samým. Při nedostatku jiné úpravy a s ohledem na charakter relativně samostatného řízení před ESD je třeba vycházet z ust. § 8 písm. b/ vyhl. č. 484/2000 Sb., ve znění účinném ke dni, kdy bylo zahájeno řízení před ESD, paušální odměna činí 6.200,-- Kč, k čemuž přistupuje režijní paušál 75,-- Kč (písm. vyjádření) a 300,-- Kč za ústní projednání dne 1. 2. 2007. K tomu zúčastněná osoba rovněž doložila náklady cestovního – cena letenky Praha – Mnichov – Štrasburk (a zpět) 33.765,-- Kč a za ubytování ve výši 297 Euro, přepočtem tehdejší kurzem jde o částku 8.344,22 Kč. K tomu přistupuje nárok na náhradu za ztrátu času (v souhrnu 16 hodin á 100,-- Kč dle § 14 odst. 1 až 3 vyhl. č. 177/1996 Sb.).

V souhrnu náklady činí 3.500,-- Kč + 7x 75 Kč + 300,-- Kč + 6.200,-- Kč + 75,-- Kč + 300,-- Kč + 33.765,-- Kč + 8.344,22 Kč + 1.600,-- Kč, tedy 54.609,22 Kč, které se dále podle ust. § 137 o.s.ř. zvyšují o 19 % DPH, již je zástupce zúčastněné osoby, jak bylo doloženo, plátcem. Celkové náklady řízení s vyčíslením DPH činí 64.984,97 Kč a jsou splatné v obecné třídní pariční lhůtě (ust. § 160 o.s.ř.) a na zákonné místo platební (ust. § 149 odst. 1 o.s.ř.).

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení lze podat do 15. dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení u tohoto soudu dvojmo odvolání o němž by rozhodoval Městský soud v Praze.

Jestliže soud rozhodující v občanském soudním řízení zastavil řízení proto, že šlo o věc, v níž měla být podána žaloba proti rozhodnutí správního orgánu, může ten, kdo takovou žalobu podal, podat u věcně a místně příslušného soudu žalobu ve správním soudnictví do jednoho měsíce od právní moci usnesení o zastavení řízení. V takovém případě platí, že žaloba byla podána dnem, kdy došla soudu rozhodujícímu v občanském soudním řízení. Zmeškání lhůty pro podání žaloby nelze prominout.

V Praze dne 9. srpna 2007

Předseda senátu:
dr. David Vláčil

Za správnost vyhotovení:
tentýž